

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. R. w elektronicznym postępowaniu upominawczym kwot: - 108.927,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 września 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 1.241,47 zł oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 1.378 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz innych kosztów w kwocie 13,78 zł (prowizja e-C.).

Powódka wskazała, że strony zawarły umowę o kredyt na rachunku bankowym nr (...). Oprocentowanie określone w umowie wynosiło 10% od kapitału oraz 10% tytułem odsetek umownych karnych. Strony z góry oznaczyły stopę procentową odsetek za korzystania z sumy pieniężnej we wskazanej wysokości zgodnie z art. 359 § 1 i 2 k.c. Pozwana nie wywiązała się z zaciągniętego zobowiązania. Pomimo wezwania przez powódkę do zapłaty pozwana nie spełniła świadczenia. Powódka wypowiedziała więc umowę z dniem 11 maja 2015 r. Roszczenie stało się więc wymagalne w dniu 12 maja 2015 r. Powódka wyjaśniła, że na dochodzone roszczenie składają się: - kwota należności głównej, tj. 100.000 zł, od której domaga się zasądzenia odsetek ustawowych w wysokości 8% od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty; skapitalizowana kwota odsetek umownych od należności głównej za okres od dnia 6 listopada 2014 r. do dnia 11 maja 2015 r. według stopy procentowej w wysokości 10% w skali roku, tj. 5.306,65 zł; - kwota 1.616,44 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki karne naliczone za okres od dnia 11 maja do 13 lipca 2015 r. od zadłużenia przeterminowanego według stopy procentowej 10% w skali roku; - kwota 1.241,47 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki za okres od dnia 14 lipca do dnia 3 września 2015 r., tj. dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu oraz kwota 2.004 zł tytułem kosztów prowizji i opłat wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W dniu 25 września 2015 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem powódki.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i rozpoznanie sprawy pod jej nieobecność.

Pozwana zaprzeczyła wszystkim wyraźnie nieprzyznanym w piśmie twierdzeniom i okolicznościom podanym w pozwie i wskazała, że skierowane do niej roszczenie, które objęte zostało żądaniem pozwu, nie znalazło żadnych podstaw faktyczno-prawnych ani nie zostało przez powódkę dostatecznie udowodnione.

Postanowieniem z dnia 30 października 2015 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do tegoż Sądu.

W toku postępowania powódka wskazała dodatkowo, że pozwana aktywnie korzystała z rachunku bankowego i pomimo wpływów wykonała wiele transakcji w ramach udzielonego limitu kredytowego. Tym samym uznać należało, że pozwana miała świadomość posiadanego długu jak i wolę jego dobrowolnego uregulowania, co może zostać zinterpretowane jako niewłaściwe uznanie przez nią długu.

W piśmie z dnia 22 marca 2016 r. pozwana zaprzeczyła, żeby kiedykolwiek wyrażała wolę dobrowolnego uregulowania roszczenia żądanego przez powódkę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lutego 2010 r. (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą w W. (...) zawarła z M. R. (kredytobiorcą) umowę kredytu na rachunku bieżącym nr (...). Zgodnie z § 1 umowy (...) udzielił kredytobiorcy na jego wniosek, kredytu na rachunku bieżącym nr (...) w kwocie 100.000 zł z przeznaczeniem na finansowanie prowadzonej działalności gospodarczej/wykonywanie wolnego zawodu (ust. 1). Umowa weszła w życie z dniem podpisania (ust. 2). Termin spłaty kredytu wynosi 12 miesięcy od dnia postawienia kredytu do dyspozycji kredytobiorcy. Jeżeli termin ostatecznej

spląty kredytu przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, upływa on w najbliższym, następującym po nim dniu roboczym.

W § 2 ust. 2 strony postanowiły, że umowa kredytu jest automatycznie przedłużana, przy zachowaniu dotychczasowej wysokości kredytu, przy zachowaniu opisanych w tym punkcie warunków.

Zgodnie z § 3 umowy wykorzystanie kredytu następować będzie w formie gotówkowej lub bezgotówkowej poprzez realizację dyspozycji kredytobiorcy do wysokości udzielonego kredytu (ust. 1). Spłata całości lub części kredytu powoduje odnowienie o dokonaną spłatę (ust. 2). Dyspozycje powodujące przekroczenie kwoty przyznanego kredytu nie będą realizowane (ust. 3). Spłata kredytu następuje z każdego wpływu środków na rachunek wskazany w § 1 ust. 1 umowy, po pomniejszeniu o kwoty egzekwowane na mocy prawomocnych tytułów wykonawczych (ust. 4). Kredytobiorca upoważnia (...) do zaliczenia wszelkich wpłat dokonywanych na rachunek, na poczet zmniejszenia zobowiązań z tytułu wykorzystanego kredytu bez odrębnej dyspozycji kredytobiorcy (ust. 5). Za datę faktycznej spłaty należności z tytułu udzielonego kredytu przyjmuje się dzień wpływu środków na rachunek kredytobiorcy wskazany w § 1 ust. 1 umowy (ust. 6).

W § 4 strony postanowiły, że (...) pobiera od kredytobiorcy prowizję z tytułu udzielenia kredytu w wysokości 1,50% kwoty kredytu (ust. 1). Za każde odnowienie kredytu (...) pobiera prowizję w wysokości 1%, liczoną od kwoty kredytu, która zostaje odnawiana na następny okres (ust. 2). Prowizje wskazane w ustępach 1 i 2 płatne są jednorazowo w dniu postawienia/odnowienia kredytu do dyspozycji kredytobiorcy i nie podlegają zwrotowi (ust. 3). Za wykonanie czynności związanych z obsługą kredytu (...) pobiera opłaty i prowizje określone w taryfie prowizji i opłat bankowych (...) stanowiącej załącznik do niniejszej umowy, będący jej integralną częścią. Kredytobiorca oświadcza, że w dacie zawarcia umowy otrzymał aktualnie obowiązującą „Taryfę prowizji i opłat bankowych (...)”. Wysokość opłat i prowizji może ulec zmianom (ust. 4 zdania 1-3).

Wykorzystany kredyt oprocentowany jest według zmiennej stopy procentowej, która w dniu zawarcia umowy wynosi 15% w stosunku rocznym (§ 5 ust. 1 umowy). Od kwoty niewykorzystanego kredytu pobierana jest prowizja w zmiennej wysokości, która w dniu zawarcia umowy wynosi 3% w stosunku rocznym (§ 5 ust. 2 umowy). Stopa procentowa kredytu oraz wysokość prowizji może ulegać zmianie w okresie trwania umowy (§ 5 ust. 3 umowy). W § 5 ust. 4 określone zostały parametry finansowe rynku pieniężnego i kapitałowego, w których może dojść do zmiany wysokości prowizji i oprocentowania kredytu.

Zgodnie z § 6 ust. 1 umowy (...) nalicza odsetki od wykorzystanej kwoty kredytu za każdy dzień według stóp procentowych obowiązujących w czasie trwania umowy, do obliczania odsetek przyjmuje się, że rok liczy 365 dni. Od niewykorzystanej kwoty kredytu bank pobiera prowizję za każdy dzień w wysokości obowiązującej w czasie trwania umowy (§ 6 ust. 2 umowy). Odsetki i prowizja, o których mowa w ustępie 1 i 2 naliczane i pobierane są w okresach miesięcznych licząc od dnia postawienia kredytu do dyspozycji (§ 6 ust. 3 umowy). Kredytobiorca upoważnił (...) do comiesięcznego obciążania rachunku, wskazanego w § 1 ust. 1 umowy, kwotą naliczonych należnych z tytułu udzielonego kredytu odsetek i prowizji od niewykorzystanej kwoty kredytu (§ 6 ust. 4 umowy).

W myśl § 7 ust. 1 d. i l. do podstawowych obowiązków kredytobiorcy należy zapewnienie odpowiedniej ilości środków na rachunku w dniach naliczania i pobierania należnych (...) odsetek od kredytu oraz opłat i prowizji związanych z obsługą kredytu i rachunku oraz dokonywania zapłaty należnych (...) opłat i prowizji wynikających z umowy kredytu.

Paragraf 9 ust. 1 umowy stanowi, że w wypadku nie spłacenia należności (...) w umownym terminie, należność ta staje się wymagalna i (...) wzywa kredytobiorcę do natychmiastowej spłaty.

W § 10 umowy postanowiono:

- ust. 1. (...) może wypowiedzieć niniejszą umowę lub nie odnowić na kolejny okres, w całości lub w części oraz podjąć wszelkie działania zmierzające do odzyskania wymagalnych należności banku w przypadku: a. niespełnienia przez kredytobiorcę warunków udzielenia/odnowienia kredytu; b. złożenia fałszywych dokumentów, oświadczeń lub

podania nieprawdziwych danych stanowiących podstawę udzielenia/odnowienia kredytu; c. powzięcia przez (...) wiarygodnej informacji o zaprzestaniu prowadzenia działalności finansowanej udzielonym kredytem; d. zagrożenia terminowej spłaty kredytu lub należności ubocznych; e. dyspozycji na rachunku powodujących przekroczenie salda dostępnego rachunku; f. znacznego obniżenia realnej wartości złożonego zabezpieczenia; g. naruszenia przez kredytobiorcę obowiązków wynikających z niniejszej umowy; h. niespełnienia innych warunków udzielenia kredytu; i. znacznego pogorszenia się sytuacji ekonomiczno-finansowej kredytobiorcy; j. obniżenia w okresie kwartalnym średnich miesięcznych wpływów na rachunek w stosunku do deklarowanej w oświadczeniu do umowy kwoty; k. uzyskania przez (...) informacji o kredytobiorcy w bazach BR lub BIK, które dadzą podstawy do wypowiedzenia niniejszej umowy kredytu lub do obniżenia kwoty kredytu.

- ust. 2. Okres wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni i liczony jest od dnia doręczenia wypowiedzenia kredytobiorcy, przy czym za datę doręczenia wypowiedzenia uważa się również datę awizowania przesyłki poleconej, wysłanej pod ostatni znany (...) adres kredytobiorcy.

- ust. 3. Następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia bądź nieodnowienia przez (...) na kolejny okres 12 miesięcy kredytu, wszelkie zobowiązania kredytobiorcy wynikające z niniejszej umowy stają się wymagalne.

- ust. 4. Niespłacenie wskazanych w ustępie 3 należności powoduje, że: a. do kwoty niespłaconego kredytu bank doliczy kwotę niespłaconych odsetek i od tak określonej należności naliczać będzie odsetki według zmiennej stopy procentowej wynikającej z aktualnej „Tabeli stóp procentowych (...)” dla należności przeterminowanych. W dniu zawarcia umowy stopa procentowa odsetek dla należności przeterminowanych wynosi 20% w stosunku rocznym; b. przystąpi do windykacji wymagalnych należności.

- ust. 5. W okresie wypowiedzenia bank będzie uprawniony do odmowy realizacji wypłat kredytu.

W myśl § 12 ust. 1 umowy w przypadku niespłacenia kredytu w umownym terminie lub w terminie wynikającym z § 10 ust. 2 (...) będzie uprawniony do odzyskania swoich należności, w szczególności z ustanowionych zabezpieczeń, oraz poprzez zaliczenie na spłatę każdej wpłaty na rachunek według poniższej kolejności bez względu na ewentualne późniejsze dyspozycje kredytobiorcy: a. koszty windykacji; b. koszty upomnień, wezwań oraz inne uzasadnione koszty; c. prowizje, opłaty bankowe oraz inne uzasadnione koszty związane ze spłatą kredytu; d. odsetki od należności przeterminowanych; e. bieżące odsetki; f. kredyt przeterminowany; g. kwota kredytu.

Dowód: - umowa kredytu (k. 35-38).

Powódka posiadała w (...) rachunek (...) co najmniej od dnia 14 maja 2009 r.

Pod datą 5 lutego 2010 r. historia operacji na rachunku pozwanej zawiera zapis o treści: „otwarcie rachunku lin kred: lim (...),00”. W okresie od 5 lutego 2010 r. do 14 stycznia 2015 r. pozwana aktywnie wykorzystywała przysługujący jej limit kredytowy. Po tej dacie pozwana nie wykonywała żadnych operacji na rachunku bankowym. W tym dniu pozwana dokonała ostatnie wpłaty na rachunek w kwocie 503,58 zł. Saldo po tej operacji wyniosło 99.496,42 zł.

W dniu 14 lipca 2015 r. powódka naliczyła pozwanej prowizję za odnowienie kredytu w kwocie 1.500 zł. oraz cztery opłaty miesięczne w łącznej kwocie 4 zł za polecenia zapłaty za 4 lutego, 4 marca, 3 kwietnia i 4 maja 2015 r. Saldo po tych operacjach wyniosło 109.036,68 zł.

Dowód: - wyciąg z rachunku bankowego pozwanej (k. 40 -193).

Pismem z dnia 4 lutego 2015 r. powódka wezwała pozwaną do spłaty zaległych płatności na rachunku (...) o nr (...), także tych zapadłych po dacie niniejszego pisma, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Wskazała, że wymagalne należności (...) na dzień sporządzenia wezwania wynoszą 1.503,90 zł. Wskazano, że w przypadku braku spłaty w określonym powyżej terminie, pismo to należy traktować jako wypowiedzenie umowy przez bank. Okres wypowiedzenia wynosi 60 dni i jest liczony od dnia następnego po upływie

w/w 7 dniowego terminu. Całkowita kwota zobowiązania na dzień sporządzenia wezwania wskazana była na sumę 102.490,20 zł.

Pismo to zostało doręczone pozwanej w dniu 20 lutego 2015 r.

Dowód: - ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 4.02.2015 r. (k. 26),

- zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji (k. 220).

W dniu 22 listopada 2013 roku (...) Bank S.A. zmienił nazwę na (...) S.A.

Dowód: - odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS powódki (k. 197-204).

W dniu 13 lipca 2015 r. wystawiony został wyciąg z ksiąg bankowych (...) S.A. nr (...), zgodnie z którym (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. stwierdza, że w księdze bankowej w dziale wierzytelności pod nr (...) ujawniona jest jako wierzytelność Banku kwota 108.927,09 zł przysługująca od M. R., na którą składają się: 1) 100.000 zł tytułem należności głównej; 2) 5.306,65 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od kapitału za okres od 06.11.2014 do 11.05.2015 wg stopy procentowej 10% w skali roku; 3) 1.616,44 zł tytułem odsetek umownych karnych naliczonych za okres od 12.05.2015 r. do 13.07.2015 r., od zadłużenia przeterminowanego wg stopy procentowej w wysokości 10% w skali roku; 4) 2004 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji. Od powyższego zobowiązania w kwocie 108.927,09 zł bankowi przysługują dalsze odsetki ustawowe, zgodnie z obowiązującą stopą procentową w stosunku rocznym, naliczane od następnego dnia pod dniu wystawienia niniejszego wyciągu z ksiąg bankowych do dnia całkowitej spłaty. Razem zadłużenie na dzień 13 lipca 2015 r. wynosi 108.927,09 zł. Zobowiązania pieniężne pozwanej wynikają z umowy o kredyt na rachunku nr (...) z dnia 4 lutego 2010 r.

Dowód: - wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) (k. 39),

- pełnomocnictwo nr (...) z dnia 5.02.2014 r. (k. 194).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Powódka wniosła o zapłatę przez pozwaną zapłatę niezapłaconych należności wynikających z zawartej przez strony postępowania umowy kredytu na rachunku bieżącym. W celu udowodnienia swoich stwierdzeń wniosła o przeprowadzenie szeregu dowodów pisemnych wymienionych zarówno w treści pozwu, jak i w kolejnych składanych w toku postępowania pismach procesowych.

Obrona strony pozwanej przed dochodzonym roszczeniem ograniczyła się do zaprzeczenia wszelkim okolicznościom wskazanym przez powódkę bez rzeczowego i merytorycznego wdania się w spór. Taka treść sprzeciwu od nakazu zapłaty nie była wystarczająca do zakwestionowania istnienia roszczenia, zwłaszcza w świetle dowodów przedłożonych przez stronę powodową oraz zasady rozkładu ciężaru dowodowego zawartej w art. 6 k.c., o czym będzie mowa poniżej.

Materialnoprawną podstawą roszczenia powódki stanowi art. 725 k.c. oraz art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe (dalej Pr. b.). Zgodnie z pierwszym ze wskazanych przepisów przez umowę rachunku bankowego bank zobowiązuje się względem posiadacza rachunku, na czas oznaczony lub nieoznaczony, do przechowywania jego środków pieniężnych oraz, jeżeli umowa tak stanowi, do przeprowadzania na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych. W myśl art. 69 ust. 1 Pr. b. przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Roszczenie dochodzone przez powódkę obejmuje zarówno kwotę należności głównej, która stanowi wykorzystany przez powódkę limit kredytowy na rachunku bieżącym, odsetki umowne i karne wynikające z umowy oraz prowizje i koszty związane z udzieleniem pozwanej kredytu.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie powódka przedłożyła szereg dowodów pisemnych, z których wynika zarówno fakt zawarcia umowy, jej wypowiedzenia, wysokość naliczonych pozwanej opłat, fakt powstania roszczenia głównego oraz wysokość naliczonych odsetek. Pozwana jedynie lakonicznie zaprzeczyła istnieniu podstawy materialno- prawnej roszczenia, nie podnosząc jednak żadnych twierdzeń faktycznych, z których miałyby wynikać, jakim w istocie twierdzeniom powódki zaprzecza. Jednocześnie wyraźnie wskazać należy, iż pozwana nie zakwestionowała prawdziwości dokumentów złożonych przez powodowy Bank, a w szczególności prawdziwości umowy. Nie przedstawiła także żadnych twierdzeń, a tym bardziej dowodów, z których wynikałoby, iż jej zadłużenie względem powoda było niższe niż wynika to z przedstawionych dokumentów. Treść sprzeciwu oraz pisma będącego odpowiedzią na uzupełniony przez powoda materiał dowodowy, a także niestawiennictwo pozwanej na rozprawie, w ocenie Sądu, pozwala przyjąć, że twierdzenia zawarte w sprzeciwie obliczone były jedynie na przedłużenie postępowania, a nie stanowiły rzeczywiste zaprzeczenie istnienia stosunku zobowiązaniowego. Znamienne jest przy tym, iż powód wystosował do pozwanej dwa wezwania do zapłaty, na które pozwana nie odpowiedziała. Racjonalny przedsiębiorca, otrzymując wezwania wskazujące na zobowiązania, które w istocie nie istnieją, z całą pewnością zareagowałby, próbując wyjaśnić nieporozumienie. Brak jakiegokolwiek reakcji dodatkowo pozwala przyjąć, iż roszczenie powoda jest w pełni zasadne.

Stan faktyczny został więc ustalony w oparciu o dowody pisemne załączone przez stronę powodową. Skoro treść dokumentów prywatnych nie była kwestionowana przez żadną ze stron, to zaś pozwana uznać nie tylko to, że osoby, które je podpisały, złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach (art. 245 k.p.c.), ale też że treść tych dokumentów odzwierciedla rzeczywisty stan rzeczy. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich prawdziwości dlatego też uznał, że powyższe dowody z dokumentów stanowią podstawę do czynienia w oparciu o nie ustaleń faktycznych w istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy kwestiach. Powódka wykazała więc istnienie i treść umowy stron, także w zakresie umówionych i należnych odsetek, a także uruchomienie kredytu i jego wykorzystanie przez pozwaną w kwocie wskazanej w pozwie. Tym bardziej, iż nie został zakwestionowany również dowód w postaci wyciągu z rachunku bankowego pozwanej. Z kolei z wezwania do zapłaty z dnia 4 lutego 2015 r. w zestawieniu z dowodem pisemnym w postaci wyciągu z rachunku bankowego wynika, że pozwana, pomimo wezwania jej do spłaty wymagalnego zadłużenia w określonym w tym piśmie terminie, spłaty takiej nie dokonała, co w świetle postanowień umowy i treści tego pisma wskazuje, że ostatecznie przybrało ono charakter wypowiedzenia umowy. Od dnia jego doręczenia biegł więc wskazany termin wypowiedzenia umowy. Do tych okoliczności pozwana się nie odnosi, co czyni jej sprzeciw iluzorycznym a nie rzeczywistym wdaniem się w spór.

Podstawą prawną roszczenia o zapłatę odsetek ustawowych jest artykuł 482 § 1 k.c. Powódka dochodzi tych odsetek od dnia wniesienia pozwu tj., od 4 września 2015 roku, roszczenie to jest więc uzasadnione.

Mając na uwadze powyższe roszczenie powódki należało zasądzić zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Na koszty poniesione przez skarżącą w niniejszej sprawie składają się opłata od pozwu w kwocie 1.378 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie reprezentującego powódkę zawodowego pełnomocnika w kwocie 3.600 zł ustalona w stawce minimalnej, na podstawie § 6 pkt 6) w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t. ze zm.). w zakresie żądania innych kosztów – prowizji e-C., powód nie wykazał, by koszty takie poniósł i by były one celowe do dochodzenia roszczenia.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

1. (...)

2. (...)

3. (...)